

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1047/2522

บริษัท สหยางกูเกิด จำกัด โจทก์ นายสิน บำรุงมิตร กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 445

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์มิใช่ผู้ถูกทำละเมิด หากเป็นเพียงนายจ้างของผู้ถูกทำละเมิด เป็นบุคคลภายนอก ที่โจทก์จะใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอากับจำเลยที่ 1 ที่ 2 ได้ต้องมีกฎหมายรับรองสิทธิของโจทก์ ค่าเสียหายที่โจทก์เรียกร้อง (ค่ารักษาพยาบาล ค่าทำศพ ค่าทดแทน และค่าชดเชย) ของผู้ถูกทำละเมิดเป็นเงินที่โจทก์จ่ายให้ลูกจ้างตามคำสั่งของแรงงานจังหวัด ผูกพันกันตามกฎหมายแรงงาน ซึ่งเป็นคนละเรื่องกับค่าสินไหมทดแทนที่จำเลยที่ 1 ที่ 2 จะต้องรับผิดชอบใช้ให้โจทก์กรณีที่ต้องขาดแรงงานในมูลละเมิด ตามฟ้องของโจทก์ได้ความแล้วว่า โจทก์เป็นนายจ้างของลูกจ้างที่ได้รับอันตรายถึงตายและบาดเจ็บเพราะการกระทำโดยประมาทของจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นลูกจ้างกระทำไปในทางการที่จ้างของจำเลยที่ 2 โจทก์ต้องขาดแรงงานระหว่างลูกจ้างบาดเจ็บต้องจ่ายเงินเดือนระหว่างลูกจ้างปฏิบัติงานไม่ได้ โรงงานต้องหยุดกิจการเพราะขาดแรงงาน ถือได้ว่าโจทก์เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 445 แล้ว จำเลยที่ 1 ที่ 2 จึงต้องรับผิดชอบในค่าสินไหมทดแทนส่วนนี้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นนายจ้างของผู้มีชื่อท้ายฟ้อง จำเลยที่ 1 เป็นลูกจ้างขับรถในทางการที่จ้างของจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 3 เป็นลูกจ้างขับรถในทางการที่จ้างของจำเลยที่ 4 ได้ขับรถโดยประมาทชนกันทำให้ลูกจ้างของโจทก์หลายคนได้รับอันตรายถึงแก่ความตายและบาดเจ็บ โจทก์ต้องจ่ายค่าเสียหายให้แก่ลูกจ้างโจทก์ จึงฟ้องเรียกค่าเสียหายจากจำเลยจำเลยทั้ง 4 ให้การต่อสู้คดี ต่อมาโจทก์ถอนฟ้องจำเลยที่ 3 และที่ 4 โจทก์กับจำเลยที่ 1 ที่ 2 ตกลงขอให้ศาลวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายข้อเดียวว่า โจทก์มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายตามฟ้องได้หรือไม่เพียงใด โดยทั้งสองฝ่ายไม่สืบพยาน โดยจำเลยที่ 1 ที่ 2 ยอมรับว่าทำละเมิดต่อคนงานของโจทก์จริงตามฟ้อง โจทก์จ่ายเงินให้ผู้บาดเจ็บและตายตามฟ้องข้อ 4(1) ถึง (6) จริงและโจทก์รับว่าจ่ายตามกฎหมายแรงงาน เฉพาะข้อ 4 (5)(6) เป็นกรณีลูกจ้างไม่ได้มาทำงานให้โจทก์ โจทก์ยอมรับว่าจำเลยที่ 1 ที่ 2 ได้ชดใช้ค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายให้แก่ผู้ตายและผู้บาดเจ็บที่ปรากฏชื่อตามฟ้องแล้วจริงศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า ค่าเสียหายตามฟ้องข้อ 4(1) ถึง (4) โจทก์จ่ายไปตามคำสั่งของแรงงานจังหวัด ไม่ถือว่าโจทก์ได้รับความเสียหายโจทก์มีสิทธิเรียกค่าเสียหายตามฟ้องข้อ 4(5)(6) พิพากษาให้จำเลยที่ 1 ที่ 2 ร่วมกันใช้ค่าสินไหมทดแทนตามฟ้องข้อ 4 (5)(6) เป็นเงิน 29,512 บาทให้แก่โจทก์ พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จโจทก์และจำเลยที่ 1 ที่ 2 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนโจทก์และจำเลยที่ 1 ที่ 2 ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่โจทก์ฎีกาให้จำเลยที่ 1 ที่ 2 รับผิดชอบตามฟ้องนั้น ศาลฎีกาเห็นว่าโจทก์มิใช่ผู้ถูกกระทำละเมิดโดยตรง โจทก์เป็นเพียงนายจ้างของผู้ถูกกระทำละเมิดโจทก์เป็นบุคคลภายนอก ที่โจทก์จะใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอากับจำเลยที่ 1 ที่ 2 ได้จะต้องมีกฎหมายรับรองสิทธิของโจทก์ ค่าเสียหายที่โจทก์เรียกร้องตามฟ้องข้อ 4(1) ถึง (4) เป็นเงินที่โจทก์จ่ายให้กับลูกจ้างตามคำสั่งของแรงงาน

จังหวัดภูเก็ต ผู้ก่อกวนกันตามกฎหมายแรงงานซึ่งเป็นเรื่องเฉพาะตัว ไม่ใช่ค่าสินไหมทดแทนที่จำเลยที่ 1 ที่ 2 จะต้องรับผิดชอบใช้ให้โจทก์ส่วนที่จำเลยที่ 1 ที่ 2 ฎีกาว่า ตามฟ้องข้อ 4 (5)(6) โจทก์ไม่ได้ฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 445 เกี่ยวกับละเมิดไม่ชอบที่จำเลยที่ 1 ที่ 2 จะต้องจ่ายให้โจทก์ ที่โจทก์จ่ายให้ลูกจ้างไปโดยข้อผูกพันกันตามกฎหมายแรงงานศาลฎีกาเห็นว่าตามฟ้องของโจทก์ก็ได้ความแล้วว่าโจทก์เป็นนายจ้างของลูกจ้างที่ได้รับอันตรายถึงตายและบาดเจ็บเพราะการกระทำโดยประมาทของจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นลูกจ้างกระทำไปในทางการที่จ้างของจำเลยที่ 2 โจทก์ต้องขาดแรงงานระหว่างลูกจ้างบาดเจ็บ ต้องจ่ายเงินเดือนระหว่างลูกจ้างปฏิบัติงานไม่ได้ โรงงานต้องหยุดกิจการเพราะขาดแรงงานตามฟ้องข้อ 4 (5)(6) ถือได้ว่าโจทก์เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 445 ด้วยแล้ว จำเลยที่ 1 ที่ 2 จึงต้องรับผิดชอบตามฟ้องข้อ 4 (5)(6)พิพากษายืน

องค์คณะ

สมบัติ วังตาล · ทวี กสิยพงศ์ · ประทีป ชุ่มวุฒนะ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1047/2522>